

თათქონ დასაბუთებელი და საბოლოოდ გარკვეულია. რაკი ასეა, იძულებული ვარ ხელმეორედ დაუბრუნდე ჩემ მიერ აღიარებული საკითხის და უწინარეს ყოვლისა საკითხად მიმაჩნია ამ კამათის ჩაყენება იმ კალამოტში, რომელიც გამომდინარეობს ჩემი წერილების შინაარსიდან. რას ვამბობდი და რას ვებოდი ჩემი წერილებში?

მე დავეწერე ორი წერილი. ერთი „არჩევნების გარეშე“, (სახალ. გაზ. № 501). მეორე „მეტი მოთმენა და მეტი ყურადღება“ (№ 407, 8, 9). მეორე წერილი ვრცელად და სამ ნაწილად იყოფება. პირველ წერილში ვებოდი ქართულ ამომრჩევლობაში გამოსვლას და ვუდილობდი იმ აზრს გარკვევას, რომ ამგვარი გამოსვლა ფრიად სასარგებლოა, რადგან იგია დასაწყისი ქართველი დემოკრატიის თვითმკმედებისა. ჩემთვის, როგორც ავტორი ნომინატისთვის, ფრიად სასარგებლოა ჩვენს ცხოვრებაში იმგვარ მოვლენათა აღნიშვნა, რომელნიც ელემენტებთან ჩათვლებიან მომავალ ქრონულ შენობის ასაგებად. ორგანიზაციაში ჩაყენება ჩემი ცხოვრებისა, სოციალ-პოლიტიკურ და კულტურულ ძალთა შეგროვება, შეკავშირება და განსაზღვრულ ორგანიზებაში ჩაბმა—ეს ის წინასწარი მუშაობაა, ურომლოდ არავითარი ძირითადი რეორგანიზაცია ცხოვრების არ შეიძლება. იმავე წერილში რამდენიმე სიტყვა ვსთქვი იმის შესახებაც, რომ ქართველ ამომრჩევლების გამოსვლა ნიდადგ მამაშინებს ჩემში ქრონულ პროპაგანდასა და ახლად წარმოადგენლობას მეთქი. ხოლო ამ საკითხის გარკვევაში მე არ ვგეგმავ, არ განმიმარტავს არც ის, თუ რა გვარ წარმოადგენლობას ვეულისებობ, ან რა შედეგს იქცა. მაგრამ, იგი იცოდა ავტორიანობისგან ბასილი ჩემის აზრისა, იგი არას დროს ვერ იფიქრებდა, ვითომ მე მომხრე ვიყო ქრონულ-პროპაგანდისტულ წარმოდგენლობისა ცენტრალისტურ სახელმწიფოს ფორმებში მოწყობისა. მაგრამ საკმარისი იყო განსნებდა აღნიშნულ მცდებისა და მე ცენტრალისტურ სახელმწიფოს ფორმებში ქურიალურ სისტემის გამტარება დაშვავს. პირველობა ამ ცრუ აზრის გავრცელებაში, როგორც უკვე იცის მეთხველმა, გავით „თემს“ ეკუთვნის. თემს მიჰყვა მშათობი, მშათობის სომხური პრესისა და ამგვარად დატრიალდა ჯერა მშათობის თვალში ეს გარემოება საკმარისია, რომ მე ჩემი თავი მტყუნად იღვიარო. რაკი ჩემი პროექტი ყველამ ერთხმად ქურიალურ სისტემად აღიარა, სწანს, მე ვყოფილვარ დამნაშავეა. მშათობის აზრით ასე უნდა ვფიქრობდე და ასე უნდა ვემორჩილებოდე სხვისი აზრის გადაწყვეტილებას. მაგრამ, როგორც ვსთქვი, ჩემს პირველ წერილში არამც თუ არ არის ქურიალურ სისტემის პროექტი წაწყენებული, არამედ ოდნავად წაგნარტებული არა მტყუნის, როგორც მემისსი ქურიალურ და წარმოდგენლობის საკითხი.

მას შემდეგ დავეწერე მეორე დიდი წერილი, რომლის შინაარსი და დედა-აზრი იყო მუნიციპალურ საკითხის დაკავშირება ქრონულ პრობლემასთან. ხოლო რადგან ქურიალური და ქრონულ-პროპაგანდას კონკრეტული საკითხი უკვე გახდა პრესის სალაპარაკო საგანად, ამ საგანსაც შეეგებე და მის ნათესაყოფად მეთხველს გაუცანი ნ. ნიკოლაძის აზრები ამის შესახებ. ამ გაცნობის დროს გარკვეულად გამოვსთქვი ჩემი უარყოფითი აზრი აღნიშნულ სისტემის გამო. მე ვამბობდი: ჩვენს თვალში მას (სისტემას) ის ღირსება აქვს მხოლოდ, რომ მასში ვხედავთ პირველ ცდას ერთა შორის ურთიერთობის რეგულირებისა (სახ. გაზ. № 408).

თუმცა ნ. ნიკოლაძე საქალაქო არჩევნებს ებოდა, მაგრამ მის წერილში მდებარე გამოსკვერტად უფრო ფართო აზრი,—ერთა შორის ურთიერთობის რეგულირებისა აზრი. და სწარედ ეს და მხოლოდ ეს მოვიწონე მი. ნაწერებში. ყოველივე დანარჩენი, ე. ი. მისი კონკრეტული პროექტი ჩემ მიერ გავტრიოდი იყო უარ-პყოფილი. ნ. ნიკოლაძის უწინებელი მას, რომ მის სისტემაში „საქალაქო ინტერესები და სმქმეები ქეყნის დანარჩენ ინტერესებთან და სმქმებთან განკრძოვებულად აქვს გათვალისწინებული. ამ სისტემაში თითქმის არა სწანს, რომ მუნიციპალური საკითხი მხოლოდ ერთი მხარეა ქრონულ საკითხისა. (სახალ. გაზ. № 409). ამგვარად ჩემთვის შეუძლებელი იყო შეწყენარება იმგვარ მუნიციპალურ პროექტისა, რომელიც გათვლილი იყო ქრონულ პრობლემისაგან. აქედანვე აშკარა იყო, რომ ნ. ნიკოლაძის საარჩევნო ქრონული ერთეულები ის ერთეულები არ იყო, რომლებსაც მე დავებოდი. ამ აზრის განსაზღვრავად მე ვამბობდი: „მასში (სისტემაში) განსაზღვრული არ არის ბუნება და თვისება ქრონული ერთეულებისა. სმქმე ის არის, ქრონული, გინდ სხვა რამ ერთეული თუ არ არის მატარებელ უწყობისა, თუ იგი იურიდიულ პაროვებდა არ არის აღარებული, პრობლემებური ხდება ამ ერთეულის რეალური მნიშვნელობა“. (ibid). მაშინ სხადია, რომ მასში, როდესაც ნ. ნიკოლაძის სახეში ჰქონდა საარჩევნო ერთეული, მე მთლიანად ხარკვნული ორგანიზში მქონდა მხედველობაში. და რათა ეს აზრიც ნათესი ყოფილიყო, ვამბობდი: „ნ. ნიკოლაძის სისტემაში არა სწანს, თუ რავგარად სწარმოებს სხვა და სხვა სოციალურ ჯგუფთა ინტერესების ურთიერთობას. განსაზღვრულ ქრონულ ერთეულის ფარგლებში“ (ibid). მე მესაქიროებოდა ქრონული ერთეული, ე. ი. ორგანიზაციაში ჩამოსხმული ქრონული პირველება, რომლის ფარგლებში თავისუფლად სწარმოებს ეკონომიურ ინტერესთა წინააღმდეგობა. ნ. ნიკოლაძის კი სწადდა ქრონულ საარჩევნო უბანის დაარსება. ერთი სიტყვით, იმავე მჯიფოდ განსაზღვრა იმისი, რომ ჩვენ სხვა და სხვა საგანს ვეულისებობთ, ვვანებ, შეუძლებელი იყო. მით უფრო, რომ ჩემი პოზიცია კიდევ უფლებად გავა მაგრე შინაგარე-შეღვირის საბუთებში, რის შესახებ იმავე წერილში მქონდა ლაპარაკი. და აქ, როდესაც შეეგებე შპრინგერის თეორიას, გამოვსთქვი ის აზრი, რომ დეცენტრალისტურ ფორმებში, ეთნოგრაფიულად შეგრეულ ოლქებში, შესაძლებელია და სასურველი ქრონული წარმოდგენლობის შემოღება-მეთქი.

როგორ გამოიყენა ყოველივე ეს ჩემმა მოპირდაპირე, ბ. ს-მა ვახვთ მშათობიდან? მისთვის ჩემი კრიტიკა ნ. ნიკოლაძის ქურიალურ სისტემისა, შოგად ფრანკების მეტს არას შეიკავს. სამაგეროდ ვახვთთათვის სხადია ერთი რამ: ამ კრიტიკის გარდა რჩება ნაციონალურ-ქურიალური საბაირიკული ნ. ნიკოლაძის პროექტისა. ამ ყველაზე მნიშვნელოვან მხარეს ბ. ნიკოლაძის პროექტისა ბ. არჩ. ჯორჯაძე არ იწუნებს, მამხანაღმე იწორებსა. (ქურსავი ავტორისა).

მე აღვიარებ იქს, როგორც განმეორებულ ერთეულს, იურიდიულ პიროვნებას. ნიკოლაძის საარჩევნო ერთეული და ჩემ მიერ აღვიარებული ქრონული ერთეული სულ სხვა და სხვა საგანია, ვახვთი კი არსმუნებს თავის მეთხველს, ვითომ ჩვენ შორის არავითარი განსხვავება არ არის. ნ. ნიკოლაძემ წამოაყენა პრინციპი ქრონულ ერთეულისა, მაგრამ არც განვითარა ეს პრინციპი, არც ამ პრინციპიდან შესაფერი დასკვნა გამოიყენა. მას აინტერესებდა არჩევნები და ქრონულ-ქურიალური სისტემაზე და-

მყარდა. მშათობის პუბლიცისტის მიტონი, რომ მე სწორედ ეს მომწონა ნ. ნიკოლაძის წერილებში. მას მოჰყავს ჩემი აზრის ერთი ნაწილი: „ბ. ნიკოლაძის სისტემის მიხედვით ის არის, რომ მან წამოაყენა პრინციპი ქრონულ ერთეულებისა“. აზრის მეორე ნაწილი კი, სადაც ნათქვამია: „მასში (სისტემაში) არ არის განსაზღვრული ბუნება და თვისება ქრონული ერთეულებისა“, გამოუტოვებია და გამარჯვებულად გაიძახის: „რადა მოსწონს ბ. არჩ. ჯორჯაძეს, თუ არა ქრონულ — ქურიალური სისტემა“. ამის მეტი საბუთი მშათობის პუბლიცისტს არ მოუვებია იმის დასამტკიცებლად, რომ ვითომ მე და ნიკოლაძე ერთსა და იგვეს ვიცავდეთ. ან რა საჭიროა საბუთი, როდესაც მათეთფერი ფრანკს სხედვით გასწევს საბუთის მაგირობას. მამრა, დასძეს იგი, მაგინ ბრმანდა ყრუნიც იქი უნდა დარწმუნდინ, რომ ბ. ა. ჯორჯაძე ნაცი-ქურების მცველია. (მშათობი № 48). და რაკ ბრმანი და ყრუნიც დარწმუნდინ ამასში, მაშინდამე, შესაძლებელია ნ. ნიკოლაძის აზრები ვასაღდეს ჩემ მხარებთან და მისი მუნიციპალური პროექტიც ჩემ პროექტად დისახოს.

სახალხო გაზეთი

გაჭრაბის მინისტრი. მუშათა კომისიის წინადადებაში მთავრობის კანონპროექტთან შედარებით სექციით დახმარებისა ზღუდავსა. მინისტრსა ბგონია, რომ მრეწველობის თვალთ შრომის თანასწორობის წინააღმდეგ მუშათა კომისია უფრო სცოდავს. ჩემთან ერთსმრეწველსაც არ უჩივლია, მთავრობის კანონპროექტი სამიმროაო. აღბად არც კომისიანთ მრეწველთ, როგორც ლაპარაკობენ. თუ მატარა სამრეწველოები ვერ შესძლებენ საქმის მოწყობას, კანონპროექტი შეერთების ნებასც იძლევა. მთავრობა კამენსკის შესწორების ემბარგო და იმიტრამ პასუს აღარ გავცემაო.

ფაქტად გე-2 კიდევ ერთ მტკიცებს, რომ მუშათა კომისიის შესწორებანი სრულიად არ აუარესებენ მთავრობის კანონპროექტსაო.

მჯგჯგჯე. მთავრობა ამ შემთხვევაში კომისიაზე შემარტებნეა. მუშებს რომ უფასო ექიმობა წავართვათ, უსამართლობა იქნება. საექიმო დახმარების ხარკი მრეწველებს უნდა დაეკისროს, ხოლო ორგანიზაცია საავადმყოფოს კასის უნდა გადაეცესო.

მამა მაკვეთისი. მემარჯვენენი სოციალური კანონმდებლობაში ყოველთვის მუშებს ემბრობოდენ და ამიტომ ოქტომბრისტთა შესწორების მხარის ვუქტებო.

მოლაპარაკეს დამატებითი შესწორებაც შეაქვს: დახმარება სამრეწველოდ და როებით წასულთაც უნდა აღმოუჩინონო.

კადეტების სახლით სტუფანთა ოქტომბრისტების შესწორებას ემბრობა ამ ამბობს, დახმარება მარტო კასში მონაწილეთ კი არ უნდა აღმოუჩინონ, არამედ ყველა მუშებსაო.

შეკენი მინისტრთა საქმის თავმჯდომარეს უპასუბებს: საქმიანი, სადა და გარკვეული განცხადება ხალხის მუშაობის დიდ მნიშვნელობის თაობაზე ჰყავანას არა სენინა. არა ჰმენინა, რომ შრომებთან საჭიროების დასამყყოფილებლად ევოლუციის გზით მტკიცდ სიარულია საჭირო. მოლაპარაკე კომისიის რედაქციის წინააღმდეგეა.

კამათი შესწავლა. კითხულობენ შეეთივას პეტერბურგის სამედიცინო ინსტიტუტთან მსმენელ-ქალთა დათხოვნის თაობაზე. იგი სწრაფად განსახლებულად სქენს.

სოკეფაფე გე-2. სათათბარომ განათლების მინისტრისადმი შეკითხვა მიიღო სტუდენტთა გამორიცხვის თაობაზე, მან სათათბიროს სამედიცინო ინსტიტუტის მსმენელ-ქალ-

დღიდან შეიძლება ჯორჯაძე-ნიკოლაძის პროექტზე გავმართოთ ბასი. ეს მით უფრო ხელსაყრელია, რომ ეხლა აღარავინ უსაკვედრებს მშათობს, ვითომ მან ჯორჯაძის ნაწერებში არ არსებული მუნიციპალური პროექტზე ლაპარაკობს. ეხლა არამც თუ ამ პროექტზე შეიძლება ლაპარაკი, თვით ჯორჯაძის აზრისთვის დახასიათება ნიკოლაძის პროექტის ციტატებით. და ამასთან, რადა საჭიროა აღნიშვნა იმ გარემოებისა, რომ ციტატები ნიკოლაძის პროექტიდან არიან ამოღებულნი იგი ორი პროექტი ხომ ერთი და იგივეა, მაშინდამე, აქ ერთსულთაგანება, სოლიდარობაა. რასაც ერთი მჭეტირობს, მასვე მჭეტირობს მეორე. ამ გვარად საქმე გაადვილებულია და შესაძლებელი ხდება ნიკოლაძის შემწეობით ჯორჯაძის ჩაქოლვა-გათახსურება.

იი ამ ვხს დადგა მშათობი. და ამ საექლო გზის გაშუქება მსურს თავის პუბლიცისტების დახმარებით. შემდეგ წერილში დავინახავთ, თუ რა ზომამდე შეიძლება დაეცეს ადამიანი, რომელიც მოწინდებულთა სიმართლეს სიმართლის გათვლივით ემსახურეს. არჩად ჯორჯაძემ.

ტფილისის საქმიო ლაბორატორიის გამგემ ქალაქის სასანიტორო ექიმების თანდასწრებით დაათვალიერეს სოლომონის ქუჩაზე მდებარე პოლისის საკლბასო და 2 ფუთი აუროლებული ხორცი იპოვა, რომელიც კალბასების გაყეთებას აპირებდნენ. პოლისის ოქმი შეუქენეს და სამართალში მისცეს.

ს. პეტერბურგის დეპუტათი საავტორი იუწყება: გზათა სამინისტროში ცნობა მიიღეს, რომ 24 ოქტომბრის საღამოს, სად. ხვირის, ამირ-კავკასიის რკინის გზაზე უცნობნი დადევნდნ, სადგურის უფროსი და სტრანეირი მოპოკოს, მისი თანაშემწე დასტყრეს და კასის შემოსავალი და დასახურდავებელი ფონდი გაიტაცეს.

ამ მოკლე ხანში, ქართულ თეატრის დარბაზში გაიმართება საფულისში სადატრაგედი-სამუსიკოსად მკვ. კამათიული წიკითხავსელი ქეთის პროატულ ხელოვნებაზე. გ. სარაჯიძე იმღერებს ახალ პანგებს, კავსასის ხორა შესარულებს ქართულ სიმღერებს, სიმებიანი ორკესტრი დაუკრავს ქართულ პანგებს და მრავალი სხვა.

25 ოქტომბრის მეტეხის ცინიდან გათავისუფლებს „ლორების“ რედაქტორი ილია სიმონის ძე ავლაძე, რომელმაც ცინეში წელიწად-ნახევარ ვაატარა: ავლაძეს ტფილისში დარჩენის უფლება მხოლოდ ორი კვირით აქვს, შემდეგ როგორც აღმინსტრაციულად გადასახლებული, ბაქოს გუმბერნში უნდა გემგზავროს სასოვრებლად.

ქართული ხეკ. ავლაძეა. რამდენიმე თვეა, ტფილისის ქართული მომღერალ-მგალობელთა გუნდი, რომელსაც ხელმძღვანელობს ალ. კავსაძე, ხალხურ სიმღერებთან ერთად ამხადებს ქართულ საეტელესიო საგალობებსაც. გუნდში მონაწილეობს 30 კაცზე მეტი და გავლილი აქვს წირვის წესი. ამ ახლო მომავალში გუნდი პირველად იგალობებს ტფილისის ერთ-ერთ ქართულ ეკლესიაში.

ფრადიფად საზოგადოების კრება 28 ოქტომბრის მოხდება. ვ. კიხნიანი წიკითხავს მოხსენებას: „პირობები პატრონატის ორგანიზაციისა ტფილისში“.

მეზიდლების გამაფენაზე მსჯილ ჯილდოების განაწილება გამოცხადებული იქნება დღეს, შუადღის 12 საათზე.

სოლოლაქში ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილების გახსნის გამო, სამირკო კომიტემა გადასწყვიტა საჭირო დასამატებელი 300 მანეთი სახანკო დაწესებულებებსა და დიდ სავატრო ფარმებზე გააწეროს.

ტფილისის საერაშრომის გამაფენაზე, როგორც სამოლოოდ გამორიკვა, ჯილდოები მიუღიათ: კავკასიის სააბრეშუმო სადგურის ინსპექტორს ზედლიცს—ვერცხლის მედლი, კავკასიის სააბრეშუმო სადგურის—უმალისის ჯილდო, ოზურგეთის თამბაკოს პლანტაციის ინსტრუქტორს ვაწათეს-ვერცხლის მედლი, სანერგე მისხლოს“ (ერევნ. გუმბ.) ღვინისათვის—ოქროს მედლი, ყურძნისათვის—ოქროს მედლი, სანერგეს გამგეს ბერეკაშვილს—ვერცხლის მედლი, ოზურგეთის საცდელი მინდვრის თამბაკოს მრეწველობის სპეციალისტს ჩუბუკოს—ოქროს მედლი. კახეთის მვეწახეთა საზოგადოებას—უმალისის ჯილდო, სოჭის საცდელ მინდვრს—ქების ფურცელი, სოჭის სასოფლო-სამეურნეო სადგურის გამგეს—ოქროს მედლი, ოზურგეთის ჩაის პლანტაციის გამგეს—ქების ფურცელი; მოსამხარებებს: მელისის, ითხავას და ნაკაშეთს კი—ვერცხლის მედლი, ზოპოს—უმალისის ჯილდო, სასოფლო-სამეურნეო სკოლის ოზურგეთის განყოფილების აგრონომს—ბრინჯოს მედლი, სასოფლო-სამეურნეო ნაკაშეთის, რომელიც ოზურგეთის პლანტაციის გამგეა—ოქროს მედლი.

ავადმყოფობის შემთხვევაში ქალაქში 11-დან 21 ოქტომბრამდე. ქალაქის არამიანციის სახელობის საავადმყოფოში: იყო 126 ავადმყოფი, 10 დაღის განმყოფობაში სხდად წაქურა—48, გაქურა 46, გარდაიცვალა 2, 21-სათვის დარჩა 126. ქალაქის ბარაკებში წაქურანეს: ვეღარავიბა—5, ხუნავთ 11 (ერთი კარდაიცვალა), საფუცილ—2, ჰჯექითა—1. ქალაქის სულით ავადმყოფობა თავშესაფარში 21-სათვის იყო 29 კაცი და 20 ქალი. წაქურა 1 კაცი 21-სათვის დარჩა 30 კაცი და 20 ქალი.

ალექსანდრეს სახელობის ვენეროლოგიკული და კანის ავადმყოფობის საავადმყოფოში: იყო 26 კაცი და 32 ქალი, წაქურა 24 კაცი და 20 ქალი, გაქურა 20 კაცი და 18 ქალი, 21 სათვის დარჩა: 30 კაცი და 34 ქალი.

ქალაქის სამშობიარო თავშესაფარში: იყო 19 მარჩენალი ქალი და 17 ბავშვი, წაქურა 45 ფეს-მძიპე ქალი. მარჩა და მარჩენალებში გადაქურა—41, ბავშვი დაბადდა 37, აქედან 13 გავა (ერთი კარდაიცვალა) და 24 ქალი. კამაქურა 43 დედა და 34 ბავშვი. დარჩა 21 დედა და 19 ბავშვი.

წვრილი ამაშია

გუმნის წინ. რეის ქუჩაზე მემსხვი გაჭნადა გეგარქაინის თრამდის ქანახანს, ქარხნის მასალები გუმნის ოქოდა. ქარხნის 80,000 მ. ხარკი მოსკვდა, შენობას კი 23 ათასისა. შენობა დახვეული უყოფა 8,000 მ. წიქში. ქარხნა დახვეული არა უყოფა.

25 აგვისტოს ტყუალსში მწ უმსამატრო შეხუტეს.

სომხთა ცხოვრება

კვირას, 23 ოქტომბრის კუკის სომხთა წმ. [ღვთისმშობლის] ეკლესიაში მოხდა საკათოლიკოსო ამომრჩევლობა და მატებითი არჩევნები, სადაც ერთხმად ამომრჩევლად არჩეული იქნა „მშაქის“ რედაქტორი ალ. ქალანთარი. ხოლო კამოიანის ეკლესიაში აირჩიეს ექიმი ბ. აღსარბიანი და გ. მელქი-კარაგეოზიანი, მესამე ამომრჩევლის არჩევნები გადარდა შემდეგ კვირასთვის.

ამ საარჩევნო ბრძოლის დროს სრულდებოდა დამარტხნენ ვახ. „პორიონის“ მომხრენი. გაიმარჯვეს მშაქის მომხრენები.

ოსმალითის სომხეთის ქ. ვანიდან ატყობინებენ მშაქს, რომ ენაქრის წარმომადგენელთა კრებამ საკათოლიკოსო არჩევნების დებუტატად მრეწვის მხრივ აირჩია მშაქის მეორე რედაქტორი ბ. ნ. არაქელიანი, ხოლო სამედიცინოების მხრივ მღვდელი მ. მელიანი.

ოქტომბრის 23-ს ქ. ასტრახანში გარდაბლილ იქმა სომხის მსწავლებლის ქ. სობოლიანის 25 წლის სავედაგოგო მოღვაწეობის იუბილე.

ცნობილმა მხატვრმა გ. ბაშინჯიანი ვახ. მშაქის უჯანსკელ ნომრებში მოათავსა თავის მოგონებათა ერთ ერთი ნაწილი, რაც შეეხება იმას თუ იგი ბავშობისა ტფილისის როგორ წამოიყვანა განსვლებულმა თავადა ერთსტრიოიყავილმა და მიამბრა სამხეტოლა სკოლაში, რადგანაც მასში დაინახა მხატვრული ნიჭი. ბ. ნიშინჯიანი დიდის ილტაკებით იგონებს განსვენებულ თავადს და ეს მოგონებანიც უძღენია თავილოიყავილის სხონას.

მ შ თ ა ი ს ი

ქალაქის გამგეობამ მოსკოვიდან პიროგოვის სახელობის სახლის ამჟებელი კომიტეტისგან თხოვნა მიიღო რომ ამ საქმის თანამგრობთა შორის შემოწირულბა შეტრიბოს და დანიშნულებისამებრ გაუგზავნოს.

კავკასის ქალაქი გამგეობა სახთვის ჰუთათისას, რომ ცნობით ეძლევა თუ არა პოლიციის მოხრელებს, 1907 წლის 7 ივნისის კონონს თანახმად ბნის ფული.

